

[Valdemar Thomsen.]

om en Affattelse af Loven i Overensstemmelse med det Ønske, som det ærede Medlem Hr. J. E. Nørgaard udtalte, og som jeg for øvrigt ikke har noget imod.

Oluf Pedersen: Jeg beklager, at vi ikke har faaet det nye Afsnit om Lejehuse ud af Loven, men jeg er i alt Fald forholdsvis tilfreds med, at det er begrænset saaledes, at det højst er $\frac{1}{4}$ af Beløbet, der kan anvendes paa denne Maade. Jeg er tilfreds med, at Lovforslagets § 9 glider ud, saaledes at vi bliver fri for Statsbyggeri af Lejehuse.

Jeg vil anbefale, at man stemmer imod det Ændringsforslag, der er stillet af Bondepartiet, ud fra den samme Betragtning, som blev gjort gældende af det ærede Medlem Hr. Kristen Amby, at der altid bør være Kontrakt, hvilket ikke, som det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen mener, er Udtryk for Mistillid, det er blot Udtryk for god Orden.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Udvalget for Indstillingen og anbefaler Tingets Medlemmer at stemme for de af mig stillede Ændringsforslag og skal angaaende det af Bondepartiet uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag sige, at de i Ændringsforslaget nævnte Paragraffer naturligvis er sat ind i Loven for at beskytte de svage; hvis man ændrer Bestemmelserne, som her af Bondepartiet er foreslaaet, vil der sikkert komme til at foreligge Tilfælde, hvor det vil gaa ud over ikke alene de svage, men ogsaa de uskyldige; jeg tænker her paa vedkommendes Hustru og Børn. Der er aldrig nogen Sinde i de $2\frac{1}{2}$ Aar, vi har haft Loven, til Ministeriet som saadant eller til mig kommet Klager af nogen som helst Art over Misbrug af denne Paragraf; man vil derfor forstaa, at jeg ikke kan gaa med til den Ændring, der foreslaas, men maa anbefale, at man stemmer imod den.

Ordføreren (Levinsen): Med de Bemærkninger, jeg fremsatte om Landboforeningernes Henvendelse, har jeg ogsaa udtalt mig imod Bondepartiets Ændringsforslag. Jeg finder ikke, at der er Anledning til, at man fritager dem, som undlader at oprette Kontrakt, for Virkningerne af Lovens Paabud. De maa, som man maa i andre Forhold, indrette sig efter Lovens Forskrifter, og det maa Arbejdsgiverne ogsaa, for hvem det dog er saa naturligt at oprette Kontrakt, naar de lader Arbejdere flytte ind i Boligen. Vi har alt for mange Uoverensstemmelser i Landbrugets Arbejds-

forhold, der er foraarsaget af, at man ikke har sørget for at have Vilkaarene for Etableringen af et Arbejdsforhold skrevet paa et Stykke Papir, saa Parterne senere kan være klar over, hvad det var blevet enige om.

Jeg skal ellers kun bemærke, at jeg er forundret over det ærede Medlem Hr. J. E. Nørgaards Henstilling til det andet høje Ting. Vi har drøftet Landboforeningernes Henvendelse i Udvalget, hvor der kun fra en enkelt Side har været Tilslutning dertil, den overvejende Del af Udvalgets Medlemmer har været enig om, at der ikke burde stilles noget Ændringsforslag til § 34. Jeg forstaa derfor ikke, at det ærede Medlem ikke har fulgt Udvalget, men har rettet denne Henvendelse til Landstinget om at forandre Lovforslaget paa en Maade, der ikke har været Enighed om i Udvalget. Jeg kunde finde mig foranlediget til at fremsætte mange andre Bemærkninger, men jeg skal undlade dette for ikke at komme ind i en lang Diskussion. Jeg maa gaa meget stærkt imod den af det ærede Medlem Hr. J. E. Nørgaard fremsatte Opfordring til det andet høje Ting om en Ændring, som Udvalget Flertal er enedes om ikke at foretage, idet man ønsker Lovforslaget gennemført i den foreliggende Skikkelse uden Ændring af den gældende § 34.

Kristen Amby: Hvorvidt det andet høje Ting, naar det faar Lovforslaget til Behandling, ønsker at ændre det eller ikke, synes jeg, vi maa lade det andet høje Ting om. Kan det komme overens med Ministeren om Ændringer — saa det om det. Men det er dog ikke saadan, at vi paa Forhaand skulde udelukke en fri Debat i Landstinget — saa kunde vi jo lige saa godt have det afskaffet eller hjemsendt.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen i, at det var rarest, om et saadant Forhold kunde hvile paa Tillid uden udtrykkelige Aftaler. Det var ogsaa det, der laa i mine Ord, da jeg sagde, at man kunde tænke sig den Slags Forhold hvilende paa Skik og Sædvane, hvilket igen forudsætter Tillid. Men det er jo overhovedet ikke mere Tilfældet i Forholdet mellem Arbejder og Arbejdsgiver. Jeg beklager i og for sig denne Udvikling, særlig for Landets Vedkommende, fordi der meget let kommer noget alt for mekanisk ind i Forholdet mellem Arbejder og Arbejdsgiver — det er i øvrigt for Landets Vedkommende daarligere Betegnelser; her burde man snarere bruge Udtryk som Medhjælper og Husbond. Men da man nu engang er kommet ind i denne Udvikling — som maaske kan kaldes en